

פרק ראשון מחבלים קטנים

מסכת מכות

דף סלפי

מתני' ארבעה דברים : בגמרא פריש גמרא פריש להו היכי דמי על ארבעה או חמשה דברים **במטריה:** בגמרא פריש מטריה, גיטרה, מטאטא ומוט סלפי. **התימני** יהודים עתיקי יומין מצניו של יהודה וגלו מחורבן בית ראשון לתימן ומפאת שמשה מדברת כהה עורם **הקם להורגך :** בגמרא פריש ליה פלוגתיהו דרבי אייזנקוט ורבי יצחק **גמ'** **פייסבוק הצדיק :** מצני בניו של יהודי נוקרברג

נראה, ושמעתי בשם אחרים שקורין בלע"ז מקל טלסקופי יענו נפתח ונסגר ולא הצנתי למה כריך, ומדוע לא יקרא לחצו ויעזרהו בצחינת איש אחיו ועזרו, אלא אם נתקלקלו הדורות וחזריהם עוד בתקלה שאחזתם מצית הפייסבוק. ואותו מקל הפכוהו לחרב עפ"י הכתוב יסא גוי אל גוי חרב וילמדו עוד מלחמה. **מטאטא** לא ידעו רבותינו את

שהביא לעולם את ספר הפנים ורלה לעשות לדיקה שיכירו טוב איש את רעהו בצחינת דורש שלום לכל איש ברשת החברתית וילא מקלקלו ורבים מעמי העולם כותבים זו את שטותיהם והגיגיהם ואנשים שונים עושים לו לייק ורבים מכרו את נפשם אליו, וה' ישמרנו ויכלינו מחצרות זו ולא עלה בידי להבין את מהו לייק ונשארתו כצריך עיון **לדקו** ילדים קטנים מחבלים **ברשת החברתית**, וכבר לעיל כתבתי על הרשת החברתית של פייסבוק זו אדם חברתא לשני אף שאינו יושב לידו ולא הצנתי כילד היא רשת חברתית ואנו נהגנו בחברתא חברתית זו אדם מכיר את חברו כאשר רואהו פנים מול פנים ולא חי במציאות וירטואלית וה' ישמרנו מחברים כאלה. **השצ"כ** לא עלה בידי לזכור מהוא שצ"כ ואף שאלתי את אבות אבותיי ונשאלו הם חתומים בפיהם ולא ידעתי על מה ותפילה לזכור עולה שיגל סודו מעיני ואכלתי להעמיק בפרד"ס הזה. **ופשיטא** ליה פשוט שאדם יולא בנשק אף שלא

מתני' היוצא לרשות הרבים בשבת בשעת הסכנה,

רשאי לצאת בארבעה דברים במטריה, בגיטרה במטאטא ובמוט סלפי. לא יצא התימני במספריו סמוך לחשיכה שמא יחשדוהו שבא כמחבל, בית שמאי אומרים אף התימני לא יצא כלל מביתו סמוך לחשיכה שמא יטעו הרואים ויחשבוהו מחבל. רבי אייזנקוט אמר הקם להורגך השכם להורגו סיסמא היא, רבי יצחק בר עובדיה יוסף אמר הבא להורגך מצווה להורגו **גמ' איבעיא להו היכי דמי בשעת סכנה? אמרו מבני בניו של פייסבוק הצדיק, **דרדקי** דפלשתין רואים ברשת החברתית ועושים מעשה ויוצאין לרחובה של ישראל וכל יהודי הנתקל בדרכיהם פוגעים בו דרדקי דחבלה, ולא הועילו משמרות **השב"כ** במציאתם קודם מעשה, ונמנעו יהודים מלצאת, ועל כן קבעו ראשי המדינה שעת סכנה וכן כתיב בשיר השירים **אֶחָזְרֶנּוּ שְׁוֹעֲלִים שְׁוֹעֲלִים קַטְנִים מְחַבְּלִים**, ובאו חכמים והתירו לצאת במטריה, בגיטרה, במטאטא ובמוט סלפי, **ופשיטא** ליה יוצא אדם בנשקו אף שלא ברשות. מתקיף ליה רבי נתניהו ארבעה אלו דווקא או דברה התורה בדרך עולם? **פשטא** רבי אלישיך הקדוש אמרי ארבעה אלו**

פירוש הפסוק עד לאותה מעשה בה נטרל את המחבל במטאטא. **נוג'קו** לא עלה בידי לדעת מה הוא כלי זה ומדוע התירו ללכת עמו לרשות הרבים ומלאתי בתרגום עתיק יפני שהוא כלי נשק מסוכן ולא כל אחד יודע להשתמש בו ויש חשש שאף המחזיקו יפגע ומשום כך לא התירו ללכת בו לרשות. ורבי צנט סבר כל העם חיילים ולכן טולם יולאים זו. **בזוגא** – מספרים, למיקטיל – להרוג **בין תימני לערבי** ולא הצנתי כילד טעו צן אלה לאלה ורלתי הרבה תימנים מצני צתי והם עם פילאות מסולסלות וכזע תימני ואם כך כילד הרואה יטעה בין ערבי לתימני? **בג"ץ** הוא מן שופטי העם החוקרים שהכל שפיט וכמעט כל הנכנס נשערו ידו על התחונה ורבים מגדולי הממשלה זיקרו אלכס ושלחו אותם לערי מקלט וה' יאילנו מיום וליהודים הייתה אורה ושמחה

דוקא משום מעשים שהיו בישראל. בראשונה מעשה שהיה ברחובה של תל אביב משלא יכלו למצוא שוטרי ישראל את המחבלים כמו מעשי ידיו של **גקי** הצייר שהיו מתחבאין בצוירויו עד שבא בחור מגיבורי ישראל והוציא מנרתיקו את גיטרתו ונטרלו וכן מעשה במטריה, במטאטא ובמוט סלפי ועל כך קבעום לדורות והתירו לצאת בהם לרחובה של עיר אף בשבת. אקשי לי רבי דוד המנגן מנין לאיש המנגן על גיטרה הרי הוא כגיבור חיל? ותריץ לי רב שאול מהאי קרא **"וַיֵּאמֶר הַיָּהּ רְאִיתִי בֶן לְיִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי יָדַע נַגֵּן וְגִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מְלַחְמָה"**. **איבעיה** **להו** מאי מטריה? רבי יוסף אמרי אל תקרי מטריה אלה מטר י-ה, וסימנך כאשר יורד מטר מן השמים הרי פותח אדם את מטרייתו ובכך מעיד על עצמו שהגשם – מטר מן השמים, כדכתיב ונתתי מטר ארצך ואין ונתתי אלא ה', והרי מטריה באה לידו ולכדו את המחבל כדכתיב בשמואל **וַתִּלְכֹּד מִשְׁפַּחַת הַמִּטְרִי**. רבי אייפון אקשי ליה מאי מוט סלפי? תנא דבי סמוסנג אסבריה כאשר ידו של אדם קצרה מלהושיע מלצלם באייפון ואין מושיע לידו, מוציא מכיסו **חוטרא אריך**, ומושך כלפי שמאי והוא מביט את צלם תבניתו ודחים. חוטרא אריך קרי לי, ובלשון ארמי סלפי ופירשוהו עצמי, והדי סלפי **כעין חרב** ונטרל המחבל וכתיב בתר **"וַיֵּצֵא בְנֵימִן ... כֹּל-אֵלֶּה שְׁלֵפֵי חָרֶב"** אל תקרי שלפי חרב אלא סלפי חרב. לא הו ידעי רבנן מאי קרא בישעיה **וְטֹאטְאִתִּיהּ בַּמִּטְאֵטָא הַשְּׂמַד**. יומא חד שמעוה לאיניש אמר לחבירו: שקולי טאטיתא וטאטי דמחבל. רבי בנט סבריה לי לאו ארבעה נינהו אלא אף חמשה ואף **נונצ'קו** רשאי לצאת לרחובה של עיר בשעת סכנה. לא יצא התימני במספריו אמאי? רבי סבירה משום מעשה במחבלת שיצא **בזוגא** ועמדה **למיקטיל** מישראל ובאו שוטרי ישראל ונטרלוהו, וכדי שלא יבואו לידי חשש טעותא ואסרו על תימני ישראל לצאת במספרים לבל יבולע להם. בית שמאי לחומריה, ולטעמיה אל יצא תימני כלל מביתו, מחשש למטעי בין תימני לערבי. **ופשטא** בית שמאי אם הולך בחולצה ובה כתיב 'אני תימני' רשאי לצאת משום מעשה שתושב כרכא דרענגה שחשבוהו למחבל והזמינו קרי ליה לפורסי (שוטר) ומאחר ובא מעשה זה לידו פעמים רבות ונתאייש מלצאת מביתו, התקינו זקני התימנים לצאת בחולצה "נא להירגע אני תימני". רבי אייזנקוט סבר הבא להורגך אינה מצווה בכל דבר ולא כל היוצא עם מספרים מצווה להורגו ודיבר הכתוב בסיסמאות ורבי יצחק סבירה מצווה היא ואף אין שומעין לדברי ראש המטה בכללי, ובפרטים כן שומעים, ואין לאדם להישען על **בג"ץ** אפילו חרב מונחת על צווארו אלא יתפלל בשם ה' ויצא להכותו וכבר נכתבה נבואה באסתר לדורנו כדכתיב במגילת אסתר **נְלֹוֹי לְכָל-הַעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים עֲתִידִים לְיוֹם הַזֶּה לְהַנְקֵם מֵאֲיִבֵיהֶם וְאִין אוֹיֵב אֵלֶּא מַחְבָּלִים קַטְנִים**

זרישין משום עת סכנה והתירו ראשי ישראל לכל השואל נשק לאשקרו ללא סיבה ואף רלתי כמה סגי נהור אוחזים בנשק זה, ואני יודע למה הרבו בחימושם וכתיב בני ישראל ילאו חמושים ממזכרים אל תקרי חמושים אלא חמישית מן העם חמושים בנשק. **פשטא** – רבי אלשיך, פשט והסביר דווקא ארבעה אלו כדי שתהא עדיין למשטרת ישראל עבודה וכבר צא תקלה גדולה במעשה שמחבל שנקם לעיר ועד היום לא מלאוה. **גקי** **הצור השצועי לילד** – עלה בידי לראות ליור שנסתייר מאחרון הידיעות עוד מימיו בו גקי מנייר ליור ומחביא בחוכו עכס או דמות ועל המזבוגרים לחפש את החפץ הנעלם וכמה פעמים נכשלתי בדבר ולא מלאתי והנה ראה רלתי את הצור מצית מדרשו של אלשיך זו הביא את המחבל ושוטרים רבים מחפשים ולא מלאתי את המחבל צלור והרהרתי בדבר וה' יתן צי חכמה להבין ולהשכיל ולמאור צלויו. **מהאי קרא** – מהפסוקים **איבעיה** להו – נשאלה שאלה בבית המדרש מהיא מטריה? חוטרא אריך – מקל ארוך ודחים – לחץ ולא עלה בידי להבין איך הוא